

Húsvéti alkalmaink		
Idő	Alkalom	Megjegyzés
Április 13. 14.00-16.00	Húsvéti játszóház	–
Április 14. 10.00, 18.00	Virágvasárnap. Istentisztelet	–
Április 18. 18.00	Nagycsütörtök	Istentisztelet úrvacsorai közösséggel
Április 19. 18.00	Nagypéntek	Istentisztelet, Passió
Április 21. 10.00; 18.00	Húsvétvasárnap	Istentisztelet úrvacsorai közösséggel
Április 22 10.00.	Húsvéthétfő	Istentisztelet úrvacsorai közösséggel

Krisztus feltámadott, bizony, feltámadott!  
Áldott húsvéti ünnepeket kíván minden  
Testvérünknek a Presbitérium.



Szeged-Honvéd Téri Református Egyházközség gyülekezeti  
lapja  
6720 Szeged, Kárász u. 15 \* Telefon: 62/ 426 902  
E-mail: szeged-honved.ter@reformatus.hu  
Honlap: [www.honvedter.ref.hu](http://www.honvedter.ref.hu)

### A Gecsemáné-kertben történt

„Halálos gyötrődésében még kitartóbban imádkozott, és verejtéke olyan volt, mint a földre hulló nagy vércseppek.” (Lk 22,44)

Ott dőlt el minden! Ott, a Gecsemámé-kertben vállalta Jézus, hogy végigcsinálja!

Matematika- és fizikaórán találkoztunk görög betűkkel. Betűgessük hát ki ezt a szót: ἄγωνία! Remek! Jól olvastad: agónia. Lukács evangélista ezt írta, amit magyarul így olvasunk: „halálos gyötrődésében”.

Jézus a Gecsemáné-kertben: agonizált! Élet-halál küzdelmet vívott. Valóságos és igaz (bűn nélküli) ember volt, egyszersmind valóságos Isten maradt.

A büntelen, mégis emberi természet azt sugallta neki, hogy forduljon vissza a célegyenesből. Harminchárom éves. Van még néhány, különösebb bajoktól mentes évtizede. Nem ér annyit az ember!

A valóságos isteni lény (Ő és az Atya egyek) azonban felvette a harcot. És az Ő győzött!

A Gecsemámé-kertben eldőlt, hogy a mennyekben megrajzolt tervet Jézus az utolsó részletig megvalósítja. A kereszten láthatóvá teszi, másfél nappal később, az üres sírbolt előtt pedig bebizonyítja, hogy az ember bűnei megbocsáthatóak. Ő, az Isten Fia kijárta nekünk ezt a bocsánatot. Volt, tehát: LESZ FELTÁMADÁS!

Kereskényi Sándor

## *Dsida Jenő: Nagypénteki ima*

---

Uram, csúfoltak,  
Kínoztak Téged  
Aki szerettél  
Minden szenvedőt.  
Szegekkel vert a  
Világ keresztre,  
Aki mindig csak  
Vigasztaltad őt.

Mi jót is tettem  
Én a világnak,  
Sok-sok napomon?  
Csúfolnak?  
Kínoznak?  
Szegeznek engem?  
Mért panaszkodom?

Uram, bocsáss meg!  
Haragban égni  
Nincs okom;  
Egyebet kérni  
Nincs jogom;  
Uram, csak áldlak,  
Nem panaszkodom.



## *Szabolcska Mihály: Húsvét*

---

Miért keresnéd Őt a sírba'  
Hisz nincsen ott, mert nem halott.  
Halál bilincse szétszakítva,  
Az Úr Jézus feltámadott!

A Golgotán volt az ítélet,  
Ott győzte le a bűnt s halált.  
A sírból most kikelt az élet,  
Az ígéret valóra vált!

A Golgotán Ő meghalt érted,  
Ó bűnös szív, ezt ne feledd.  
A Golgotánál hajtsd meg térded,  
És sírva sírj bűnöd felett.

De nagypéntekre jött a húsvét,  
Örülj, ujjongj bűnbánó szív,  
Az Úr életre kelve ismét,  
Örökre él s életre hív!



„... és az ő törvényét szereti.” (MRÉ, 112. zsoltár)

### Gondolatok bibliavasárnap után

„A Bibliát ismerni kell, fiam, (kinyilatkoztatásoknál mindig fűsítva voltam), mert hozzátartozik az általános műveltséghez. Ott állsz majd egy képtárban s nem tudod, mit látsz. Ostobának érzed magad, ha nem érted mire utal egy vers, egy regény, vagy miről szól egy zenemű. Ja, és olvasd el a szentek életét is!” – így a szüleim. Tehát egy szinten kezelték a Bibliát a görög mítoszokkal. Épp, mint az iskolában.

Hogy miért jutott mindez az eszembe? Mert a Biblia napja alkalmából készített bibliaolasási szokásaimat firtató kérdőívet nézegetem, – a kérdéseket és a feleleteket. Vajon mennyire őszinték ezek a válaszok?

Miért ne lennének azok, ki előtt kellene szégyenkeznünk, és miért? Van erre etalon, előírás, hogy hányszor kell olvasni a Bibliát? Vagy csak az a homályos rossz érzés motoszkál bennünk, hogy biztos nem elégszer tesszük? Felködlik előttünk az ideális család, ahol reggel az útravaló ígérellel kezdődik a nap, este a közös vacsora után, együtt beszélnek meg a felolvasott igéretet, majd este elalvás előtt a személyes épülésre szolgáló evangéliumi szavak adnak nyugalmat. Napközben pedig előveszik a Bibliát, ha megerősítésre, vigaszra van szükség. Biztos van ilyen is, de nem ez a jellemző. A megkérdezett 71 felnőttből több mint ötvenen olvassák naponta egyszer a Bibliát és a válaszolók fele legalább ünnepekkor a családdal közösen is elolvassa az ünnep történetét.

És én? Napközben elmosolyodom, ha a kezembe kúszik a templomból elhozott kis színes íge, és vannak hetek, amikor csak ennyi jut. De van, amikor több. Már tudom, hogy nem a fent idézett indokokért kell olvasnom a Bibliát. Ha kinyitom, úgy érzem hazaérkeztem egy hosszú út vagy egy nehéz nap után.

Van-e otthon Biblia? Melyik fordítású? Kie? Ezek a kérdőív biztonságos kérdései, aztán jönnek a nehezebbek: Mikor olvassák? Van-e közös alkalom? Melyik ünnepen veszik elő? „Nem tudom”, „nincs”, „soha” – ilyen válaszokkal van teli sok gyermekkérdőív. A felnőttek elegánsabbak, ők üresen hagyják a kínosabb kérdéseket. Gyermekeknek, unokának alig olvasnak. Először felháborodok, aztán elszégyellem magam. Hogy ítélezhetek, ha nem tudom, ki mögött milyen családi háttér, szokásrend, személyes probléma áll? Hogy

milyen nehéz az ellenszegülőkkel, azt csak az tudja, aki próbálkozott a családon belüli evangelizációval. Hányan kapták már meg, hogy „A mama már megint ezzel jön! Hagyd már azt a gyereket!” Nekem sem voltak mintáim, de talán sikerült adnom. Voltak nagy társasjátékozások, amikor harsányan vitáztam, felváltva citáltuk a Bibliát vagy a játék hivatalos megfejtését a magunk igazáért. Mi talán ekkor tanultuk a legtöbbet.

Tovább olvasom összesítést, és elámulok, mert csodaszép válaszok is vannak: „... szüleimmel, mert szeretünk belőle olvasni”, „szabadidőmben, ha valamivel kapcsolatos kérdésem van”, „ha gondolkodni van kedvem”. A gyerekek kedvenc bibliai része egyértelműen a vízözön. A Mózesről, Dávidról és Józsefről szóló versek kissé megelőzik népszerűségben a karácsonyi és a húsvéti történetet.

Ők még gyakran csak a sztorit akarják megismerni, az alapján döntenek egy-egy bibliai történetről. De mi is a cél? Miért olvasunk Bibliát? Emlékszem, mikor vadul faltam a katolikus Bibliát: mi az, ami más, amiből nekik „több” jutott? A csupasz tudásszomj nagy előny, de nagy csapda is lehet, hiszen ugyanezzel a kíváncsisággal bármilyen vallást, vagy valláspótlékot befogadhatunk. Ha meg tudjuk érteni és az ifjabbaknak átadni, hogy a történetek, a példázatok csak kiindulási pontok, nem önmagukért, az ismeretért fontosak, akkor jó úton járunk.

A bibliaolasás ennél sokkal több, személyes kapcsolat, beszélgetés Istennel. Megnyugvás és vitatkozás, könyörgés és bűnbánat. Egyszerre szentség és hétköznapi cselekvés. Példát adni egyszerűen is lehet: nyaralás előtt, a naptej vagy a törülköző természetességével várhat becsomagolásra a Biblia is.

Most kinyitom a Bibliámat (igen, van sajátom) néha mellőzött, néha nyúzott, sok-sok könyvjelzővel ellátott. Régi fordítású, kicsit laza kérgű, szép, – az enyém. Most belebújok és hazaérkezem.

**Szabóné Csepregi Boglárka**



## Gyorsjelentés

### Szeged-Kárász Utcai Református Missziói Házért Alapítvány

2018. évi pénzügyi helyzete

**Nyitóegyenleg (2018.01.31.) – 576 840,45 Ft**

#### Kiadás

- Könyvelés – 30480 Ft
- Kárpátaljai gyermekek fogadása – 58565 Ft
- Pingpongasztal – 113950 Ft
- Karácsonyi ajándék – 60000 Ft
- **Összesen – 262995 Ft**

#### Bevétel

- Adomány – 18750 Ft
- SZJA 1%-a – 328718 Ft
- **Összesen – 347468 Ft**

**Záróegyenleg (2018.12.28.) – 652830,15 Ft**

**Lekötve – 500000 Ft**

A jelentés nem tartalmazza a banki kezelési költségek és a kamat részletezését.

**Nemes Gábor**  
kuratóriumi elnök

## Rendelkezés adónk 2x1%-áról

1. Kérjük kedves Testvéreinket, hogy adjuk 1%-ával támogassák a Magyar Református Egyházat. Aki már a múlt évben így rendelkezett, annak nem kell semmit sem tennie, mert az visszavonásig érvényes.

Az adó egy százalékának felajánlása, nem jelent senki számára plusz költséget. A felajánlással – az egyházon keresztül – úgy segíthetünk embertársainkon, hogy az nekünk nem kerül semmibe.

2. Ugyanígy szeretettel kérjük, hogy adományainkkal és az SZJA másik 1%-ának felajánlásával ebben az évben is támogassák a Szeged-Kárász Utcai Református Missziói Házért Alapítványt. **Számlaszám:** UniCreditBank **10918001-00000460-56590003. Adószám:** **18459351-1-06** (ezt a számot kell ráírni az SZJA 1%-áról rendelkező nyomtatványra). A rendelkező nyilatkozatok letölthetők honlapunk [Alapítvány \(+adószám\)](#) alfejezetéből, kérhetők a templomban az iratmissziós asztalnál vagy a lelkeszi hivatalban

Határidő: **2018. május 20.** Köszönjük.

## Egy éve vagyok presbiter

Egy éve vagyok presbiter! Köszönöm, Istenem, a szolgálat lehetőségét!

Anyai nagyszüleim gyermekkoromban mutattak egy képet, amelyiken tiszteletet parancsoló fekete ruhás urak ültek, álltak több sorban. Ők a templomunk presbiterei, ott van a dédapád.

Gyerekként néztem a képet, és valami megfoghatatlan dolgot éreztem. Presbiterek! Presbiterek?

Ez a kép ötlött fel bennem, bő egy évvel ezelőtt, amikor Kereskényi Sándor nagytiszteletű úr megkérdezte, vállalnám-e a jelölést. A megítéző felkérés váratlanul ért, és nehezen mondtam igent. Nem éreztem magamban elég erőt a szolgálathoz. Végül is vállaltam, és most köszönöm a bizalmat.

Ki és mi is az a presbiter?

A presbiter valóban előljárója a gyülekezetnek, de ez nem érdem, kitüntetés, hanem szolgálat, mint ahogy Jézus oktatta a tanítványait, hogy aki nagygyá akar lenni közöttetek, az legyen szolgátok (Mk. 10,43). A presbiteri szolgálat sáfárság, márpedig a sáfároktól elsősorban azt követelik, hogy hűségesnek bizonyuljanak (1Kor. 4,2). A *presbiter* szó a görög *preszbüterosz*-ből származik, ami azt jelenti: *vén*, – nem feltétlenül idős inkább hitben érett és tapasztalt előljáró. Egy-egy gyülekezet vezető testületének tagjait jelölik ma is ezzel a szóval.

Ezt a gazdag jelentést követve próbálom szolgálni egyházamat erőm, fizikai és szellemi képességeim szerint. Kérem Istenemet, hogy munkálja bennem mind az akarást, mind a cselekvést az ő tetszésének megfelelően. (Fil. 2,13)

**Jobbáné Szabó Enikő**

